

Rd. Dersom han nu i Kommunen er sat til en Skatteindtægt af 100 Rd., saa skal han deraf betale 3 Rd. Hvis han saa havde betalt de 3 Rd. i Hartkornsskat, saa kunde han betale Kommuneskatten med Kwitteringen herfor; men da han nu ikke kan gjøre dette, saa maa han betale 3 Rd., og nyder altsaa slet ikke godt af Fritagelsen for Hartkornsskat, medmindre Sogneforstanderskabet vil give ham en Nedsættelse. Denne Disharmoni, der saaledes er indkommen i Lovforslaget, vil kunne hæves, naar man til tredje Passus i § 5, der lyder saaledes: „3 Skattens Beløb affortes for enhver Skatteyder, hvad han efter § 1 har erlagt i Skat af sine til Kommunen hørende Jorder og Tjender“, tilføjer: „eller skulde have erlagt, hvis han ikke havde nydt Fritagelse ifølge § 1“. Meningen maa dog være, at den Fritagelse, han nyder ifølge § 1, virkelig skal komme ham tilgode, og ikke igjen ophæves ved Kommuneskatten. — Der staaer i § 12, at man for at nyde Nedsættelse skal have gjort Selvangivelse, og derfor fritages kun de Personer, der idetmindste i 8 Uger have gjort Militærtjeneste. Nu troer jeg, at denne Bestemmelse om, at Militærtjenesten skal have været mindst 8 Uger, er paa sin rette Plads i § 1, men derimod ikke her; thi hvis Paa-gjældende er i den militære Tjeneste paa den Tid, da Selvangivelsen skulde stee, saa er det jo, selv om han ikke har været der i 8 Uger, ved gjort ham umuligt at gjøre Selvangivelse, og derfor forekommer det mig, at man ikke skal lade Fritagelsen for Selvangivelse være afhængig af, at Militærtjenesten har været mindst i 8 Uger, men kun af, at Vedkommende paa det Tidspunkt, da Selvangivelsen skal stee, er i Militærtjeneste.

Jeg kan ikke slutte, uden at gjøre opmærksom paa en Ting, der rigtignok ikke lader sig ændre, den nemlig, at der ved den Maade, hvorpaa Loven nu er affattet, foruden Krigsskatten, vil blive krævet en meget betydelig Skat af Sogneforstanderskabernes Medlemmer, idet det vil blive nødvendigt for Sogneforstanderskabene at holde meget talrige Møder for at faae denne Skat udfreven, til hvilke alle Medlemmerne maae møde, da der hvert Die-

blif kan blive Afstemninger at foretage, og da hver af dem desuden maa være inde i det Hele. Men nu høre Sogneforstanderskabets Medlemmer i Almindelighed til de Jordbrugere, der selv maae tage Haand i med, og det i Særbeleshed i det forestaaende Foraar og den forestaaende Sommer, hvor mangen en Gaardmand vil savne sine Folk. Hvis han da i 10, 12 eller flere Dage maa sidde i et Sogneforstanderskab, istedetfor at kunne arbejde paa sin Jords Drift, saa vil dette være en meget betydelig Skat, og det er Noget, som man ikke har taget i Betragtning ved at indføre en ganske ny Beskatningsmaade under disse Forhold.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Formanden: Med Hensyn til Sagens videre Fremme skal jeg gjøre opmærksom paa, at den regulativmæssige Frist for dens anden Behandling først vil være udløben paa Torsdag; men, da jeg har Grund til at antage, at Rigsdagssamlingen nærmer sig sin Slutning, vil jeg finde det rigtigt at foreslaae Sagen foretaget ekstraordinært paa Fredag, det vil altsaa sige, at Mellemtiden mellem første og anden Behandling bliver to Døgn istedetfor tre. Det vil derefter beroe paa Thingets Afgjørelse, om en ekstraordinær Behandling af Sagen vil kunne finde Steb. De Endringsforslag, der mulig maatte ønskes stillede til Sagens anden Behandling, skal jeg bede afgivne til imorgen Aften Kl. 8.

Dermed er Dagsordenen udtømt.

Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg med Hensyn til de to sidste Sager, som jeg agter at opføre paa den, bemærke, at Lovforslagene have været trykt omdeelte i den regulativmæssige Tid, men, da de først ere blevne omdeelte idag, vil jeg ansee det for rigtigt at indhente Thingets Samtykke til deres Foretagelse til første Behandling imorgen, og de ville derfor paa Dagsordenen blive opførte eventuelt.